

برآورد آمارهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در بخش‌های اقتصادی ایران

نویسنده‌گان: علیرضا امینی*

مهدی نهادنده*

مسعود صفاری پور*

چکیده

ضرورت وجود آمارهای سری زمانی معتبر در مورد متغیرهای اشتغال و موجودی سرمایه برای اندیام بسیاری از مطالعات اقتصادی بر کسی پوشیده نیست. برای مثال، در مطالعات مربوط به سنجش و اندازه‌گیری بهره‌وری نیروی کار، سرمایه و بهره‌وری کل عوامل، رابطه نزدیکاری و تورم، تحلیل منابع رشد اقتصادی، برآورد تابع تقاضای نیروی کار، تحلیل پیشرفت فنی، و تعیین میزان بهبود موجودی سرمایه، به چنین آمارهایی نیاز داریم. در چارچوب آمارهای حسابهای ملی ایران، سری زمانی معتبری برای اشتغال و موجودی سرمایه وجود ندارد. تنها آمار معتبر موجود در مورد اشتغال، آمارهای سرشماریها و آمارگیریهای جاری جمعیت مرکز آمار ایران در مقاطع مختلف (۱۳۴۵، ۱۳۴۵، ۱۳۶۵، ۱۳۷۰ و ۱۳۷۵) می‌باشد. بنابراین، برای رسیدن به آمارهای سری زمانی لازم است از روش‌های درون‌یابی استفاده کنیم. در این مقاله، با توجه به روش‌های درون‌یابی بروزنا و دروزناء، بهترین روش برای تخمین سری زمانی اشتغال در بخش‌های کشاورزی، نفت و گاز، صنعت و معدن، آب و برق، ساختمان، حمل و نقل، ارتباطات و سایر خدمات را انتخاب کرده‌ایم، و سپس براساس آن، سری زمانی اشتغال برای سالهای ۱۳۴۵-۱۳۷۵ را برآورد نسوده‌ایم. در مورد برآورد موجودی سرمایه نیز با عنایت به بروزهای انجام شده، بهترین روش برای تخمین موجودی سرمایه بخش‌های یادشده را انتخاب و سپس موجودی سرمایه برای سالهای ۱۳۴۵-۱۳۷۳ را با استفاده از آن، تخمین زده‌ایم.

*کارشناس دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه

*کارشناس دفتر اقتصاد کلان سازمان برنامه و بودجه

★کارشناس دفتر امور انرژی سازمان برنامه و بودجه

مقدمه

بی تردید، آمار درست و روزآمد، یکی از پشتوانه‌های معتبر برای استحکام اظهار نظرها، پژوهشها و تحلیلهای علمی و اقتصادی به شمار می‌رود. وجود آمار و اطلاعات متعدد و گسترده و دسترسی آسان به آن، در هر جامعه‌ای، یکی از شاخصهای رشد و توسعه آن جامعه به شمار می‌آید. با بهره‌گیری از آمار، هر جامعه‌ای می‌تواند آرمانهای خود را مورد سنجش قرار دهد و انجام پذیری آن را مطالعه کند. با استفاده از همین ابزار و اطلاعات است که برنامه‌ریزی، سیاستگذاری و تصمیم‌گیری، شکل منطقی می‌یابد و جامعه را در رویارویی با رخدادهای محتمل آینده، آماده می‌سازد. در این مقاله، به تشكیل سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه برای بخش‌های اقتصادی می‌پردازیم. نیروی کار و سرمایه و بهره‌وری آنها به عنوان عوامل تعیین‌کننده رشد اقتصادی مطرح هستند. بسیاری از موضوعهای اقتصادی به نوعی به این متغیرها بستگی دارند، از جمله، رشد اقتصادی پایدار و بلندمدت، رابطه رشد اقتصادی با توزیع درآمد، بهره‌وری، رابطه تکانه‌های پولی و مالی با متغیرهای حقیقی اقتصاد (نظیر اشتغال).

بنابراین، وجود آمارهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه برای تحلیل بسیاری از موضوعهای اقتصادی، حیاتی می‌باشد. به همین روی، این مقاله گامی در جهت رفع این کاستی برمی‌دارد. البته، به یقین، با بررسیهای بیشتر و دقیقتر، نتایج مطمئن‌تری به دست خواهد آمد. امیدواریم که این پژوهش، راه را به سوی توسعه و تکامل داده‌های آماری فراهم سازد.

برآورد سری زمانی اشتغال

یکی از متغیرهای مهم در اقتصاد، اشتغال نیروی کار است که از جمله عوامل اساسی تعیین رشد اقتصادی در کشور است. در مطالعات تخمین توابع تولید بخشی و کل اقتصاد، اشتغال به عنوان یکی از متغیرهای اساسی به شمار می‌رود. در مورد تحلیل تعادل در بازار کار نیز وجود آمارهای اشتغال، اهمیت حیاتی دارد. همچنین به منظور تأثیر بررسی تکانه‌های پولی و مالی بر متغیرهای حقیقی اقتصاد، سخت نیازمند آمارهای سری زمانی اشتغال هستیم. در مطالعات بهره‌وری نیز عامل نیروی کار و بهره‌وری آن از اهمیت فراوانی برخوردار است. این متغیر در بسیاری از

زمینه‌های دیگر نیز قابلیت کاربرد دارد که در اینجا از بیان آنها اجتناب می‌ورزیم. هم اکنون، آمارهای اشتغال در کشور، به اطلاعات و آمارهای ارائه شده در چارچوب سرشماریها و آمارگیریهای جاری که توسط مرکز آمار منتشر می‌شود، محدود است. حال آنکه در مطالعات اقتصادستجویی، به آمارهای سری زمانی نیاز داریم. همچنین برای تعیین جهتگیریهای سیاستهای اقتصادی در قالب بودجه‌های سالانه، اطلاع از وضعیت جاری اشتغال در کشور حائز اهمیت است. با توجه به اهمیت این موضوع، در این نوشتار، به برآورد سری زمانی اشتغال می‌پردازیم.

تشکیل سری زمانی اشتغال

پیش از پرداختن به این موضوع، لازم است یک ارزیابی از آمارهای سری زمانی اشتغال را که بانک مرکزی در چارچوب حسابهای ملی ایران منتشر می‌کند، داشته باشیم. داده‌های آماری اشتغال منتشر شده توسط بانک مرکزی، به دلایل زیر، قابل استناد نیست:

۱. در برخی از مقاطع (فاصله بین دو سرشماری)، نرخ رشد ثابتی برای اشتغال در نظر گرفته شده و سپس میزان اشتغال در سالهای میانی دو سرشماری برآورد گردیده است. حال آنکه طی یک دوره ۱۰ ساله، امکان تغییرات فناورانه یا تغییرات ساختاری وجود دارد و حتی بعranهایی در کشور رخ می‌دهد که فرض مذکور را غیرمنطقی جلوه می‌دهد.
۲. بانک مرکزی در برخی از مقاطع، از آمارهای اشتغال که سازمان برنامه و بودجه، در چارچوب گزارش‌های اقتصادی منتشر می‌کند، استفاده نموده است. گفتنی است که این برآوردها را در برخی از سالها، دفتر جمعیت، و در برخی از سالها، دفتر اقتصاد کلان انجام داده است. با توجه به روش‌های مختلفی که توسط این دو دفتر برای برآورد اشتغال اتخاذ گردیده است، آمارهای اشتغالی که بانک مرکزی به آن استناد نموده، از پایه آماری یکسانی برخوردار نبوده و در سریهای زمانی نمی‌توان از آنها بهره گرفت.

با توجه به نکات یادشده، می‌توان نتیجه گرفت که استناد به آمارهای اشتغال بانک مرکزی، منطقی نیست، و در نتیجه، در این پژوهش به معرفی روش‌های مناسب برای برآورد اشتغال می‌پردازیم.

برآوردهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

برای تشکیل سری زمانی اشتغال در هریک از بخشها، ابتدا داده‌های آماری اشتغال در سالهای ۱۳۴۵، ۱۳۵۵، ۱۳۶۵، ۱۳۷۰ و ۱۳۷۵، از نشریات مرکز آمار ایران، گردآوری شده است. به لحاظ تغییر پایه آماری در سالهای ۱۳۶۵، ۱۳۷۰ و ۱۳۷۵، به آمارهای شاغلان سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵، ییکاران فصلی نیز اضافه گردیده است. شایان ذکر است که در سرشماریهای سالهای ۱۳۷۰، ۱۳۷۵، ییکاران فصلی در محاسبه اشتغال مذکور شده‌اند، در حالی که در سالهای ۱۳۴۵ و ۱۳۵۵، آمار ییکاران فصلی به صورت جداگانه ارائه شده و در محاسبه اشتغال در نظر گرفته نشده است. بنابراین، آمار اشتغال در سالهای ۱۳۴۵، ۱۳۵۵، ۱۳۶۵، ۱۳۷۰ و ۱۳۷۵ براساس منابع آماری رسمی قابل استخراج است. برای محاسبه آمار اشتغال در سالهای دیگر، باید از روش درونیابی استفاده کنیم. بدین منظور، روشهای درونیابی درونزا و بروزا را بررسی می‌نماییم.

در روش بروزا، متوسط نرخ رشد سالانه اشتغال ثابت فرض گردیده و صرف نظر از نحوه تغییرات متغیرهای تأثیرگذار بر اشتغال، نظری سرمایه‌گذاری و تولید، اشتغال برآورد می‌گردد. اگر معرف متوسط نرخ رشد سالانه اشتغال در دو مقطع متوالی که سرشماری به عمل آمده است باشد، در این صورت، میزان اشتغال در سال t از رابطه زیر برآورد می‌گردد:

$$L_t = L_0 (1+m)^t \quad (1)$$

این روش، در صورتی مناسب است که روند تغییرات متغیرهای تأثیرگذار بر اشتغال یکنواخت بوده و نرخ رشد آنها تغییرات زیادی نداشته باشد. بنابراین، در وضعیتی که نوسانهای اقتصادی فراوانی وجود دارد، تخمینهای به دست آمده از اشتغال با استفاده از این روش، قابل انتکا نیست. برای رفع این کاستی، از روشهای درونزا استفاده می‌کنیم. در اینجا یکی از این روشهای معرفی می‌کنیم. براساس این روش، فرض مختلفی را در مورد متغیر بهره‌وری نیروی کار یا معکوس آن در نظر می‌گیرند. یکی از این فروض، آن است که فرض کنیم بهره‌وری نیروی کار طی دو مقطع سرشماری با نرخ یکسانی تغییر می‌کند. به بیان دیگر، فرض می‌شود که روند تغییرات بهره‌وری نیروی کار در طول زمان نمایی است و متوسط نرخ رشد سالانه آن ثابت است. براین اساس، بهره‌وری نیروی کار برای سالهای بین دوسرشماری تخمین و سپس با استفاده از آن اشتغال

محاسبه خواهد شد:

$$APL_t = APL_0 \cdot (1+m)^t \quad (۲)$$

$$L_t = \frac{1}{APL_t} \cdot Y_t \quad (۳)$$

که در آن، m متوسط ترخ رشد سالانه بهره‌وری نیروی کار، Y تولید و APL بهره‌وری کار می‌باشد. دو مین فرض، این است که بهره‌وری نیروی کار طی دو مقطع سرشماری به صورت خطی تغییر می‌کند. براین اساس نیز بهره‌وری نیروی کار برای سالهای بین دو سرشماری محاسبه و سپس با استفاده از آن اشتغال محاسبه خواهد شد:

$$APL_t = \alpha + \beta t \quad (۴)$$

که در آن، α میزان بهره‌وری کار در سال پایه و β ضریب زاویه معادله است. سومین فرض، به نسبت نیروی کار به تولید مربوط است. این نسبت، یانگر نیروی کار مورد نیاز به ازای هر واحد تولید است. در این روش، فرض می‌شود که این نسبت در طول زمان به صورت خطی تغییر می‌کند. براساس این فرض، نسبت نیروی کار به تولید برای سالهای بین دو سرشماری محاسبه می‌گردد و از ضرب آن در میزان تولید، اشتغال محاسبه خواهد شد (امینی، ۱۳۷۵). بدیهی است که اشتغال محاسبه شده براساس این فرض، متفاوت خواهد بود. برای انتخاب روش مناسب، سریهای زمانی اشتغال را در تابع تولید قرار می‌دهیم و سپس آماره R^2 و معنادار بودن ضریبها را بررسی می‌کنیم. سری زمانی اشتغالی مناسبتر است که بهتر بتواند تغییرات تولید را توضیح دهد. یک راه دیگر نیز برای سنجش نتایج وجود دارد و آن بررسی امکان پذیری اشتغال ایجاد شده در هر سال است. به بیان دیگر، تعداد فرصت‌های شغلی جدید ایجاد شده یا از دست داده شده را محاسبه می‌نماییم و سپس با توجه به ویژگی‌های آن بخش و تغییرات انجام شده در متغیرهای تأثیرگذار بر اشتغال، نتایج حاصل از تخمین اشتغال را می‌سنجیم. در برخی موارد که اطلاعات اضافی در مورد اشتغال یک بخش در سالهای مختلف وجود دارد، می‌توان با استفاده از آن اطلاعات، اشتغال را برآورد نمود. برای مثال، وجود آمار سالانه در زمینه نیروی کار شاغل در شرکت ملی نفت و گاز و بخش برق وزارت نیرو، در پیش‌بینی اشتغال بخش نفت و گاز و بخش آب و برق سودمند است. در این زمینه، می‌توان رفتار متغیری که آمار سالانه برای آن وجود دارد و بخش عمده‌ای از متغیر مورد

نظر ما را تشکیل می دهد را شناسایی و برای کل بخش شبیه سازی نمود. در این قسمت، نتایج حاصل از تخمین اشتغال با استفاده از روش‌های یادشده برای بعضهای اقتصادی را ارائه می کیم:

۱. بخش کشاورزی: در این بخش، برای تخمین اشتغال از روش برونزآ استفاده شده است.
۲. بخش نفت و گاز: در این بخش، آمار اشتغال کارکنان شرکت ملی نفت طی سالهای ۱۳۴۷-۱۳۶۶ وجود دارد که با استفاده از این آمار، رفتار تغییرات اشتغال کارکنان شرکت ملی نفت شناسایی و برای کل بخش شبیه سازی کرده ایم. سپس برای محاسبه اشتغال بخش در سال ۱۳۴۶ و همچنین سالهای ۱۳۶۷-۱۳۷۴، فرض خطی بودن تغییرات بهره‌وری نیروی کار را در نظر گرفته ایم که بهترین نتایج را ارائه می دهد.
۳. بخش صنعت و معدن: اشتغال بخش صنعت را با استفاده از فرض روند خطی برای تغییرات بهره‌وری نیروی کار، و اشتغال بعضی معدن را با استفاده از فرض روند خطی برای نسبت نیروی کار به تولید برآورد کرده ایم.
۴. بخش آب و برق: برای برآورد اشتغال این بخش، با استفاده از آمار کارکنان بخش برق وزارت نیرو طی سالهای ۱۳۴۵-۱۳۷۵، و ارقام اشتغال بخش آب و برق در مقاطع سرشماری، رفتار تغییرات اشتغال در بخش آب و برق را شبیه سازی کرده ایم.
۵. بخش ساختمان: در این بخش، بهترین فرض برای تخمین اشتغال، خطی بودن روند تغییرات بهره‌وری نیروی کار است. با استفاده از این روش، سری زمانی اشتغال تخمین زده شده است.
۶. بخش حمل و نقل: در این بخش نیز فرض خطی بودن روند تغییرات بهره‌وری نیروی کار بهترین نتایج را به دست می دهد. گفتنی است که به دلیل نبود آمارهای ارزش افزوده بخش حمل و نقل در سالهای ۱۳۷۴-۱۳۷۵، فرض کرده ایم که سهم ارزش افزوده حمل و نقل در بخش حمل و نقل و انبارداری و ارتباطات در سال ۱۳۷۳ برای سالهای ۱۳۷۴-۱۳۷۵ نیز ثابت باشد و با استفاده از این فرض، ارزش افزوده بخش حمل و نقل برای این دو سال را تخمین زده ایم. بنابراین، تخمین اشتغال این بخش طی سالهای ۱۳۷۵-۱۳۷۶ دقیق نبوده و در صورت انتشار نتایج تفصیلی حسابهای ملی ایران در سالهای ۱۳۷۴-۱۳۷۵، می توان برداشت این نتایج افزود.

۷. بخش ارتباطات: در این بخش نیز همانند بخش حمل و نقل عمل شده است و مشکلات مشابهی وجود داشته است.

۸. بخش سایر خدمات: بهترین نتایج تخمین اشتغال را با استفاده از فرض روند نمایی برای تغییرات بهره‌وری نیروی کار به دست آورده‌ایم.

۹. کل اقتصاد: از حاصل جمع اشتغال بخش‌های اقتصادی، کل اشتغال را به دست آورده‌ایم. گفتنی است که آمارهای اشتغال منتشر شده در چارچوب سرشماریها و آمارگیریهای جاری مربوط به سه‌ماهه سوم سال بوده، حال آنکه آمار بسیاری از متغیرهای اقتصادی در پایان سال موجود است (نظیر سرمایه‌گذاری، تولید و...). بنابراین، برای یکسان سازی و قابل مقایسه نمودن آمار متغیرهای مختلف، آمار اشتغال نیز برای پایان سال محاسبه شده است.^۱ البته آمارهای اشتغال سالانه متناظر با سه‌ماهه سوم هر سال نیز محاسبه شده است.

برآورد سری زمانی موجودی سرمایه در کشور در دوره ۱۳۳۸-۱۳۷۳

یکی از مهمترین عوامل در فرایند رشد و توسعه اقتصادی کشورها، عامل سرمایه است. موجودی سرمایه به مفهوم مجموع کالاهای سرمایه‌ای است که با یک معیار سنجش واحد اندازه‌گیری می‌شوند. به سخن دیگر، کالاهای سرمایه‌ای، از قبیل کارخانه‌ها، ماشین‌آلات، جاده‌ها، وقتی با یک واحد اندازه‌گیری مشترک تبدیل و باهم جمع شوند، ملاکی از موجودی سرمایه فیزیکی جامعه به دست می‌دهند.

از سوی دیگر، نهاده موجودی سرمایه، یکی از مهمترین عوامل تولید در فرایند برآورد تابع تولید می‌باشد. در کشورهای درحال توسعه نظیر ایران، به دلیل عدم وجود داده‌های سری زمانی قابل اعتماد در مورد سرمایه، برآورد تابع تولید با استفاده از روش‌های اقتصادستجی با مشکلات فراوانی رو به رو بوده، به نحوی که در بسیاری از مطالعات، روش‌های خام برای برآورد تابع تولید مورد استفاده قرار گرفته است. به بیان دیگر، بهجای استفاده از متغیر موجودی سرمایه، فرمول تعديل سرمایه را در تابع تولید جایگزین و بدین وسیله از متغیر سرمایه‌گذاری استفاده کرده‌اند.

۱. برای تبدیل داده‌های آماری سالانه به فصلی، از نرم‌افزار رایانه‌ای TSP4.3 استفاده شده است.

شایان ذکر است که اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری ناخالص در چارچوب حسابهای ملی ایران موجود است، ولی به دلیل مشکلات محاسباتی در مورد استهلاک سرمایه‌های ثابت، به سادگی نمی‌توان داده‌های موجودی سرمایه را استخراج نمود. بنابراین، در اینجا، ابتدا روش‌های برآورد موجودی سرمایه را بررسی می‌کنیم، و در نهایت، روش مناسب برای برآورد موجودی سرمایه را انتخاب می‌کنیم و براساس آن، موجودی سرمایه کشور را برآورد می‌نماییم.

روشهای برآورد موجودی سرمایه

در این قسمت، برخی از روش‌های پیشنهادی برای برآورد موجودی سرمایه را بررسی می‌کنیم. با توجه به بررسیهای به عمل آمده، می‌توان مطالعات انجام شده در این زمینه را به دو گروه طبقه‌بندی نمود:

(الف) گروه اول، مطالعاتی است که با استفاده از نظریات اقتصادی، الگوهای رشد، شرایط تعادل و تعاریف مختلف، موجودی سرمایه را برآورد می‌کنند.

(ب) گروه دوم، مطالعاتی است که با روش غیرمستقیم به برآورد موجودی سرمایه می‌پردازنند. در این شیوه، پس از جایگزینی متغیرهای مناسب به جای موجودی سرمایه و با اتخاذ فروض و فنونی به برآورد تابع تولید می‌پردازنند. پس از برآورد تابع تولید، با استفاده از پارامترهای بعدست آمده، موجودی سرمایه را محاسبه می‌کنند.

گروه اول مطالعات

این گروه مطالعات را می‌توان به سه دسته تقسیم‌بندی نمود:

(الف) این دسته از مطالعات، با استفاده از روش نسبت سرمایه به تولید^۱، به برآورد موجودی سرمایه می‌پردازنند. این شیوه، در مطالعات سازمان ملل، بانک مرکزی ایران، ذوالنور و شهشهانی به کار گرفته شده است.

(ب) دسته دیگری از مطالعات وجود دارند که با استفاده از روش روند نمایی سرمایه گذاری

خالص به برآورد موجودی سرمایه پرداخته‌اند. این روش، در مطالعات عرب مازار و کلاتری به کار گرفته شده است.

ج) بالآخره، دسته‌ای از مطالعات وجود دارند که با استفاده از روش موجودی پیوسته^۱ به برآورد موجودی سرمایه می‌پردازند. این روش، به پیشنهاد سازمان ملل متعدد، به طور تقریبی، در بیشتر کشورها، و از جمله ایران، مورد استفاده قرار گرفته است. معصومه قارون در برآورد موجودی سرمایه بخش‌های اقتصاد ایران و بانک مرکزی برای برآورد استهلاک، از روش موجودی پیوسته استفاده نموده است.^۲

ارزشیابی گروه اول مطالعات

اساس بیشتر مطالعات این گروه، نسبت سرمایه به تولید است که مستلزم فرض الگوی رشد هارود - دومار است. اما به دلایل زیر، این فرض در کشورهای در حال توسعه غیرواقعی هستند. الف) فرض شده است که میل متوسط به پس‌انداز و نسبت سرمایه به تولید ثابت است. اگرچه، در کوتاه‌مدت ممکن است این نسبتها ثابت باشند، ولی در بلندمدت، این نسبتها ممکن است تغییر کنند.

ب) فرض برابری پس‌انداز و سرمایه‌گذاری، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، همواره برقرار نمی‌باشد.

ج) فرض ثابت بودن نسبت سرمایه به تولید، مستلزم آن است که فرایند سرمایه‌گذاری طبق الگوی شتاب نتوکلasic و بر اساس تابع تولید ثوتیف شکل گرفته باشد. در حالی که، مشخص نمایی تابع تولید بدین صورت برای کشورهای در حال توسعه، مستلزم دلایل محکمتری است. اشکال عمده در روش ذوالنور، آن است که نرخ استهلاک را برابر^۴ درصد در نظر گرفته است، و از آنجاکه نحوه استخراج نرخ استهلاک از داده‌های آماری بانک مرکزی خالی از اشکال نیست، سری زمانی موجودی سرمایه، قابل اعتماد نمی‌باشد. در مطالعات کلاتری و عرب مازار نیز برای

1. Perpetual Inventory Method (PIM)

2. برای اطلاع از شرح کامل مطالعات انجام شده در این سه گروه، نگاه کنید به: بغزیان، ۱۳۷۱

محاسبه سرمایه گذاری خالص از داده‌های آماری استهلاک بانک مرکزی استفاده گردیده است. همچنین با توجه به وقوع رویدادهایی در اقتصاد ایران، از جمله، انقلاب اسلامی، جنگ تحمیلی و تحریم اقتصادی، وجود رشد یکنواخت و ثابت در سرمایه گذاری مورد تردید است. از سوی دیگر، موجودی سرمایه به دست آمده برای سال پایه، K_0 ، بر اساس تخمین نرخ رشد سرمایه گذاری سالهای بعدی به دست آمده، و اگر سرمایه گذاری روند دیگری غیر از روند نمایی می‌داشت، چنین تیجه‌ای به دست نمی‌آمد. در ضمن، فرض تلویحی این روش، آن است که واحدهای پولی سرمایه گذاری در هر دوره، در انتهای دوره مورد نظر به بهره‌برداری می‌رسد، یعنی به موجودی سرمایه تبدیل می‌شود. در حالی که برخی از افلام سرمایه گذاری پس از چند سال به بهره‌برداری می‌رسند.

نارسایهای روش موجودی پیوسته

انتقادهایی به این روش شده است که در اینجا، آنها را برمی‌شماریم:

الف) در این روش، میزان استهلاک تشکیل سرمایه ثابت با استفاده از روش خط مستقیم برآورد شده است. این روش به علت استفاده از درصدهای ثابت برای تمام سالهای عمر مفید یک کالای سرمایه‌ای خاص مورد انتقاد است. در این روش، لازم است از ابتدا عمر مفید کالاهای سرمایه‌ای مشخص باشد. حال آنکه با توجه به تنوع ماشین‌آلات، تأسیسات و ساختمانها و کمبود اطلاعات، تعیین عمر مفید کالاهای سرمایه‌ای در هر یک از بخش‌های اقتصادی یا کل اقتصاد با مشکلات فراوانی همراه است.

ب) معمولاً "عمر مفید ماشین‌آلات و ساختمان در اقتصاد ایران، به ترتیب، ۱۸ و ۴۰ سال در نظر گرفته می‌شود. با توجه به اینکه آمارهای سرمایه گذاری به صورت مستند از سال ۱۳۳۸ به بعد موجود است، نخستین برآورد موجودی سرمایه که از این روش به دست می‌آید، مربوط به سال ۱۳۵۵ می‌باشد. در ضمن، امکان برآورد موجودی سرمایه ساختمان و تأسیسات وجود ندارد. در ضمن، با توجه به اینکه در این روش، رابطه تبدیل موجودی سرمایه، یعنی $I^n_{t-1} + K_{t-1} = K_t$

مفهومی ندارد^۱، امکان برآورده موجودی سرمایه ماشین‌آلات برای سالهای پیش از ۱۳۵۵ وجود ندارد.

ج) این روش در شرایط جنگ کاربرد ندارد. به علت وقوع جنگ، بسیاری از سرمایه‌ها مستهلك می‌شود، و بدین روی، تعیین میزان استهلاک، بدون در نظر گرفتن خسارتهای جنگ، مقدور نیست.

د) این روش، هیچ‌گونه برآورده از نرخ استهلاک برای زیربخش‌های اقتصادی به دست نمی‌دهد. تنها نرخ استهلاک محاسبه شده براساس عمر مفید ماشین‌آلات و ساختمان می‌باشد، و بنابراین، موجودی سرمایه در هر زیربخش اقتصادی، بدون اطلاع از عمر مفید ماشین‌آلات و ساختمان در هر زیربخش، حتی با استفاده از این روش، قابل محاسبه نیست.

با توجه به نکات یادشده و با عنایت به اینکه در حسابهای ملی ایران، از این روش برای برآورد استهلاک سرمایه‌های ثابت در دوره ۱۳۵۳-۱۳۶۶ استفاده شده است، سری زمانی استهلاک، از دقت کافی برخوردار نیست.

گروه دوم مطالعات

این گروه از مطالعات برای برآورده موجودی سرمایه، از تابع تولید استفاده می‌نمایند، بدین ترتیب که تخمين تابع تولید از طریق جایگزین کردن روابطی به جای موجودی سرمایه صورت می‌گیرد. سپس بر اساس تخمين به دست آمده از پارامترها، موجودی سرمایه برآورده می‌شود. در این گروه مطالعات، مشخص نمایی تابع تولید، در دقت برآورده موجودی سرمایه بسیار مؤثر است.^۲

روش غیرمستقیم برآورده موجودی سرمایه در مطالعات صدیقی، دادخواه، صدیقی - کردبچه، زاهدی - دادخواه، باهر، اکافه^۳، هاک - لاهیری - موتیل، کوباهی، سلطانی و خجازان مورد استفاده قرار گرفته است. در الگوی اکافه، باهر، هاک - لاهیری - موتیل و کوباهی، از تابع تولید کاب-داگلاس و در دیگر مطالعات یادشده، از تابع تولید با ضریبهای ثابت استفاده شده است.

۱. نگاه کنید به: بغزیان، ۱۳۷۱، فصل سوم.

۲. برای آگاهی بیشتر در مورد فرمهای مختلف تابع تولید، نگاه کنید به: امینی، ۱۳۷۳.

تابع تولید با خصیهای ثابت، تنها به یک عامل محدود کننده تولید نقش مهمتری می‌دهد و تأثیر سایر نهادهای را نادیده می‌گیرد. بنابراین، برآوردهای سرمایه اشتغال و موجودی سرمایه در... برآوردهای مطلوب نخواهند بود. حتی در مورد تابع تولید کاب - داگلاس نیز وضعیت مشابهی وجود دارد. در صورتی که فرم تابعی مناسب برای تابع تولید کل اقتصاد یا بخش‌های اقتصادی به صورت کاب - داگلاس نباشد، استفاده از فرم تابعی کاب - داگلاس، لزوماً نتایج مطلوبی به بار نخواهد آورد.

با توجه به انتقادهایی که به مطالعات بالا شده، بجزیان به معرفی روش دیگری پرداخته است که خلاصه روش کار آن به شرح زیر می‌باشد.^۱

محقق در مرحله اول، تولید بالقوه در فعالیتهای اقتصادی و کل اقتصاد ایران را طی سالهای ۱۳۳۸-۱۳۵۶ با تلفیقی از روش "روند تولید واقعی" و "خط روند اوجهای تعدیل شده" برآورد نموده است. طبق این روش، ابتدا تولید بالقوه برای دوره‌های زمانی که تولید واقعی روند منظمی داشته است، بر اساس بهترین روند تولید بالفعل برآورده گردیده است. در دوره‌هایی که تولید روند منظمی نداشته است، ابتدا بر اساس روند زمانی به دست آمده، ارقام تولید بالقوه محاسبه گردیده و سپس با توجه به روش "خط روند بین اوجهای تعدیل شده" و با توجه به اینکه برخی از نقاط برآورد شده، کمتر از مقادیر واقعی تولید خواهند بود، بالاترین اختلاف بین تولید بالقوه برآورده شده و تولید بالفعل طی دوره مورد نظر محاسبه گردیده و تمام مقادیر بالقوه به میزان این اختلاف افزایش داده می‌شوند. به بیان دیگر، در حقیقت، تنها یک نقطه در طول دوره، نقطه اوج انتخاب می‌گردد. در مرحله دوم، استخراج رابطه محاسباتی موجودی سرمایه بررسی شده است. در این مرحله، میزان مانده هر سرمایه گذاری ناخالص که در زمان V انجام پذیرفته و هنوز در زمان T موزد استفاده قرار می‌گیرد، جزو موجودی سرمایه در زمان T محسوب گردیده و فرض شده است که این سرمایه گذاری از زمان V تا کنون، یعنی پیوسته با یک نرخ استهلاک ثابت P مستهلاک شده است. اگر V معرف کل سرمایه گذاری در سال V و $V \geq T$ باشد، خواهیم داشت:

سرمایه‌گذاری خالص باقیمانده	استهلاک سرمایه‌گذاری	سرمایه‌گذاری ناخالص انجام شده	زمان
I_v	◦	I_v	تا انتهای سال (v) ام
I_v	◦	-	ابتداي سال ($v+1$) ام
$(1 - P) I_v$	$P I_v$	-	ابتداي سال ($v+2$) ام
$(1 - P)^2 I_v$	$P(1 - P) I_v$	-	ابتداي سال ($v+3$) ام
.	.	-	.
.	.	-	.
$(1 - P)^{t-v-1} I_v$	$P(1 - P)^{t-v-1} I_v$	-	ابتداي سال ($1-v$) ام
$(1 - P)^{t-v} I_v$	$P(1 - P)^{t-v} I_v$	-	ابتداي سال (1) ام

با توجه به اینکه، I_v سرمایه‌گذاری ناخالص انجام شده در طول سال (v) ام می‌باشد، بنابراین، در زمان v ، هیچ استهلاکی ندارد. بدین ترتیب، به میزان I_v ، سرمایه‌گذاری خالص به ابتدای سال ($v+1$) ام منتقل می‌شود، که با به کارگیری این میزان سرمایه‌گذاری در جریان تولید، استهلاک سرمایه‌گذاری شروع می‌شود، و در نتیجه، تا ابتدای سال ($v+2$) ام، استهلاک سرمایه‌گذاری $P I_v$ خواهد بود. طبق روند استهلاک ذکر شده، می‌توان نوشت:

$$K(v,t) = (1 - P)^{t-v-1} \cdot I_v \quad (5)$$

که در آن، $K(v,t)$ ، خالص سرمایه‌گذاری باقیمانده در ابتدای سال (t) ام از سرمایه‌گذاری انجام شده در سال (v) ام می‌باشد. رابطه (۵)، فرم گسته رشد (منفی) I_v را طی ($v-t$) سال نشان می‌دهد. فرم پیوسته این رابطه، به صورت زیر است:

$$K(v,t) = e^{-P(t-v-1)} \cdot I_v \quad (6)$$

برآوردهای سرمایه زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

حال می‌توان موجودی سرمایه در ابتدای سال t را از طریق جمع کردن مانده سرمایه گذاریهای انجام شده طی گذشته دوره $(t - 1)$ تا انتهای سال $(t - 1)$ ام را به دست آورد. بنابراین، خواهیم داشت:

$$K_t = \int_{-\infty}^{t-1} K(v, t) dv = \int_{-\infty}^{t-1} I_v e^{-P(t-v-1)} dv \quad (7)$$

که در آن، K_t میزان موجودی سرمایه در ابتدای سال t می‌باشد. حال برای برآوردهای موجودی سرمایه از رابطه (7)، لازم است I_v و P مشخص باشند. از آنجا که رابطه مذکور برای هر بخش اقتصادی صادق است، می‌توان I_v هر بخش را طی مراحل زیر برآورد کرد:

الف) بهترین روند زمانی تشکیل سرمایه ثابت ناخالص (در بخشها و کل اقتصاد) انتخاب می‌گردد.

ب) پس از تعیین بهترین روند و جایگزینی آن در رابطه (7)، K_t بر حسب t به دست می‌آید. با محاسبه $\frac{d}{dt} P \leq 1\%$ ، سریهای زمانی مختلف موجودی سرمایه برآورده می‌گردد.

ج) تابع تولید (K_t, I_t, t) را در نظر بگیرید که در آن، I_t معرف حداکثر تولید ممکن (تولید بالقوه) در حالت اشتغال کامل کار و سرمایه در زمان t می‌باشد. با توجه به سریهای زمانی مختلف موجودی سرمایه، تولید بالقوه (که در مرحله اول برآورد شد) و اشتغال، تابع تولید در فرم‌های تابعی مختلف (متغیر، لگاریتمی متغیر، دبرتین و کاب-دالاس) برآورده شده و نهایتاً آن سری زمانی موجودی سرمایه که بهترین برازش را برای تابع تولید حاصل نماید، در نظر گرفته شده و نرخ استهلاک متناظر با آن به عنوان برآورده مطلوب نرخ استهلاک در نظر گرفته می‌شود.

براساس برآوردهای متعدد از روندهای مختلف تشکیل سرمایه ثابت ناخالص داخلی برای همه بخش‌های اقتصادی و کل اقتصاد، روند نمایی، یعنی e^{rt} ، به عنوان بهترین روند تشکیل سرمایه ناخالص در نظر گرفته شده، ولی به دلیل فرم خاص این نوع تابع، محاسبه نرخ استهلاک با استفاده از روش جستجو با مشکلات جدی رویه ره می‌باشد. از آنجا که روند درجه سوم، یعنی $a_3 v^3 + a_2 v^2 + a_1 v + a_0 = 0$ ، از نظر برازش بعد از روند نمایی قرار دارد، بنابراین از روند درجه

سوم برای برآورد نرخ استهلاک و از روند نمایی برای برآورد موجودی سرمایه استفاده شده است. به بیان دیگر، پس از محاسبه نرخ استهلاک، با استفاده از روند درجه سوم، موجودی سرمایه را می‌توان براساس روند نمایی به صورت زیر برآورد کرد:

$$K_t = \int_{-\infty}^{t-1} I_v e^{-P(t-v-1)} dv = \int_{-\infty}^{t-1} I_0 e^{\alpha v} \cdot e^{-P(t-v-1)} dv = \frac{I_0 e^{-\alpha(t-1)}}{P+\alpha} \quad (8)$$

براساس نتایج به دست آمده، بهترین فرم تابعی تابع تولید برای بخش‌های نفت و گاز- متعالی، کشاورزی - کاب - داگلاس، صنایع و معادن، خدمات و کل اقتصاد - دبرتین تشخیص داده شده است.

در این پژوهش، موجودی سرمایه برای سالهای ۱۳۵۶- ۱۳۳۸ در بخش‌های کشاورزی، نفت و گاز، صنایع و معادن، خدمات و کل اقتصاد برآورد شده است.

انتخاب روش مناسب برآورد موجودی سرمایه

در این پژوهش، ابتدا با استفاده از روش معرفی شده توسط بجزیان، به برآورد موجودی سرمایه طی سالهای ۱۳۳۸- ۱۳۵۶ می‌پردازیم. سپس با استفاده از رابطه تعديل موجودی سرمایه و با احتساب خسارتهای وارد شده بر موجودی سرمایه طی سالهای جنگ تحمیلی، موجودی سرمایه برای سالهای ۱۳۵۷- ۱۳۷۳ را تخمین می‌زنیم. شایان ذکر است که به دلیل عدم انتشار داده‌های آماری سرمایه‌گذاری به تفکیک بخش‌های اقتصادی طی سالهای ۱۳۷۴- ۱۳۷۵، امکان تخمین دقیق موجودی سرمایه برای این سالها وجود ندارد.

گفتنی است که در مرحله اول موجودی سرمایه ابتدای هر دوره برای سالهای ۱۳۳۸- ۱۳۵۶ تخمین زده خواهد شد و سپس برای به دست آوردن موجودی سرمایه انتهای دوره، ارقام ابتدای سال ۱۴۱ را به سال ۱۱ انتقال می‌دهیم تا میزان موجودی سرمایه انتهای سال ۱ به دست آید. در مرحله دوم، با استفاده از رابطه زیر، موجودی سرمایه برای سالهای ۱۳۷۳- ۱۳۵۷ تخمین زده می‌شود:

برآورد آمارهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

$$K_t = (1 - p)K_{t-1} + I_t - DAM_t \quad (9)$$

که در آن، DAM_t میزان خسارتهای وارد شده بر موجودی سرمایه (به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۶۱ در سال t) می‌باشد.

برآورد موجودی سرمایه بخش‌های اقتصادی

نتایج حاصل از تخمین توابع سرمایه‌گذاری بخش‌های اقتصادی در دو فرم نمایی و درجه سوم، به شرح زیر است.

۱. بخش کشاورزی : دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = 2/173 + 0/141 + 0/51 AR(1) \quad (10) \\ (15/76) \quad (10/22) \quad (2/46)$$

$$R^t = 0/16 \text{ و } D.W = 1/81 \text{ و } n = 18$$

$$I = 28/17 + 0/021^t + 0/17 AR(1) - 1/0.8 AR(2) \quad (11) \\ (4/85) \quad (7/52) \quad (2/49) \quad (-1/7)$$

$$R^t = 0/14 \text{ و } D.W = 1/97 \text{ و } n = 17$$

۲. بخش نفت و گاز : دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = 3/17 + 0/131 + 0/44 AM(1) \quad (12) \\ (22/1) \quad (10/1) \quad (1/8)$$

$$R^t = 0/87 \text{ و } D.W = 2/02 \text{ و } n = 19$$

$$I = 17/18 + 0/051^t + 0/11 MA(1) - 0/16 AR(1) \quad (13) \\ (1/37) \quad (11) \quad (17/2) \quad (-3/57)$$

$$R^t = 0/57 \text{ و } D.W = 2/01 \text{ و } n = 18$$

۳. بخش صنعت و معدن: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = \frac{1}{f} + \frac{1}{18t} + \frac{1}{44MA(1)} \quad (14)$$

$$(35/41) \quad (30/18) \quad (1/15)$$

$$R^t = \frac{1}{18} \text{ و } D.W = \frac{1}{04} \text{ و } n = 19$$

$$I = \frac{13}{13} + \frac{1}{05t^r} + \frac{1}{52MA(1)} \quad (15)$$

$$(1/47) \quad (16/54) \quad (2/4)$$

$$R^t = \frac{1}{14} \text{ و } D.W = \frac{1}{07} \text{ و } n = 19$$

۴. بخش آب و برق: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = \frac{1}{78} + \frac{1}{20t} + \frac{1}{16MA(1)} + \frac{1}{56AR(1)} \quad (16)$$

$$(2/85) \quad (5/55) \quad (17/7) \quad (2/57)$$

$$R^t = \frac{1}{16} \text{ و } D.W = \frac{1}{11} \text{ و } n = 18$$

$$I = \frac{5}{55} + \frac{1}{03t^r} + \frac{1}{82MA(5)} + \frac{1}{03AR(1)} - \frac{1}{52AR(2)} \quad (17)$$

$$(5/5) \quad (2/82) \quad (7/74) \quad (11) \quad (-2/37)$$

$$R^t = \frac{1}{18} \text{ و } D.W = \frac{1}{18} \text{ و } n = 17$$

۵. بخش ساختمان: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۴

$$LI = \frac{1}{87} + \frac{1}{11t} + \frac{1}{90MA(1)} \quad (18)$$

$$(15/7) \quad (1/28) \quad (18/46)$$

$$R^t = \frac{1}{81} \text{ و } D.W = \frac{1}{88} \text{ و } n = 17$$

$$I = \frac{7}{55} + \frac{1}{01t^r} - \frac{1}{82MA(6)} \quad (19)$$

$$(2/85) \quad (7/14) \quad (-11/16)$$

$$R^t = \frac{1}{76} \text{ و } D.W = \frac{1}{65} \text{ و } n = 17$$

برآورد آمارهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

۶. بخش حمل و نقل: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = \frac{4}{18} + \frac{0}{0.91} + \frac{0}{0.85MA(1)} \quad (20)$$

$$(2/86) \quad (7/14) \quad (11/16)$$

$$R^t = 0/0.94 \text{ و } D.W = 2/0.8 \text{ و } n = 19$$

$$I = \frac{1}{0.1/3} + \frac{0}{0.41^t} + \frac{0}{0.94MA(1)} \quad (21)$$

$$(14/1) \quad (15/1) \quad (18/0.3)$$

$$R^t = 0/0.94 \text{ و } D.W = 2/0.8 \text{ و } n = 19$$

۷. بخش ارتباطات: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = -\frac{0}{12} + \frac{0}{0.271} + \frac{0}{0.93MA(1)} + \frac{0}{0.41AR(1)} \quad (22)$$

$$(-0/55) \quad (14/5) \quad (10/6) \quad (2/7)$$

$$R^t = 0/0.97 \text{ و } D.W = 1/0.89 \text{ و } n = 18$$

$$I = \frac{5}{0.67} + \frac{0}{0.21^t} + \frac{0}{0.96MA(1)} \quad (23)$$

$$(2/65) \quad (20/1) \quad (12/4)$$

$$R^t = 0/0.97 \text{ و } D.W = 1/0.89 \text{ و } n = 19$$

۸. بخش سایر خدمات: دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۶

$$LI = \frac{2}{0.71} + \frac{0}{0.191} + \frac{0}{0.33MA(1)} \quad (24)$$

$$(74/42) \quad (42/0.5) \quad (1/36)$$

$$R^t = 0/0.99 \text{ و } D.W = 1/0.97 \text{ و } n = 19$$

$$I = \frac{52}{0.14} + \frac{0}{0.21^t} + \frac{0}{0.66MA(1)} \quad (25)$$

$$(3/22) \quad (22/24) \quad (3/5)$$

$$R^t = 0/0.98 \text{ و } D.W = 2/0.98 \text{ و } n = 19$$

پس از تخمین معادله های فوق، سریهای مختلف موجودی سرمایه برای بخش های مختلف و به ازای مقادیر $2/0 \leq P \leq 1/0$ محاسبه گردیده است.

در مرحله دوم، تولید بالقوه بخش های اقتصادی مطابق روشی که پیشتر توضیح دادیم، محاسبه گردیده است. بنابراین، با فراهم شدن سریهای زمانی موجودی سرمایه، اشتغال، تولید بالقوه و بالفعل بخش های اقتصادی، توابع تولید بالفعل و بالقوه هر یک از بخش های اقتصادی در فرم های تابعی مختلف (کاب - داگلاس، متعالی، لگاریتمی متعالی و دبرتین) و به ازای سریهای مختلف موجودی سرمایه تخمین زده شده است. نتایج حاصل از تخمین، به شرح زیر است:

بخش	متغیر وابسته	بهترین فرم تابع تولید	تخمین نرخ استهلاک
کشاورزی	تولید بالقوه	دبرتین	$\%5 \leq P \leq \%5/7$
نفت و گاز	تولید بالقوه	متعالی	$P = \%6/9$
صنعت و معدن	تولید بالقوه	لگاریتمی متعالی	$P = \%4/1$
آب و برق	تولید بالقوه	متعالی	$P = \%4/8$
ساختمان	تولید بالقوه	متعالی	$\%7/6 \leq P \leq \%7/8$
	تولید بالفعل	کاب - داگلاس	$P = \%7/8$
حمل و نقل	تولید بالقوه	کاب - داگلاس	$P = \%4/3$
ارتباطات	تولید بالقوه	کاب - داگلاس	$P = \%3/3$
سایر خدمات	تولید بالقوه	متعالی	$P = \%4/1$

نرخ استهلاک تخمین زده شده برای بخش کشاورزی، بین ۵ تا $7/5$ درصد است که میانگین آن، یعنی $5/3$ درصد، به عنوان نرخ استهلاک نهایی انتخاب شده است. گفتنی است که در مطالعه بغزیان نیز چنین تخمینی برای نرخ استهلاک بخش کشاورزی به دست آمده است. در مورد بخش ساختمان نیز نرخ استهلاک براساس برآورد تابع تولید بالقوه بین $6/7$ تا $8/7$ درصد قرار دارد، ولی براساس برآورد تابع تولید بالفعل، نرخ استهلاک معادل $8/7$ درصد تخمین زده شده است. با توجه به اینکه نرخ استهلاک $8/7$ درصد در هر دو تابع مصدق دارد، نرخ استهلاک بخش ساختمان

معادل ۷/۸ درصد در نظر گرفته می‌شود. شایان توجه است که بالا بودن نرخ استهلاک در این بخش به دلیل این است که سرمایه‌گذاری در این بخش به صورت تجهیزات و ماشین‌آلات ساختمانی است که عمر مفید آنها کوتاه است.

اکنون با جایگزین کردن مقدار P (نرخ استهلاک) در رابطه (۸) می‌توان موجودی سرمایه هریک از بخش‌های اقتصادی را برای سالهای ۱۳۳۸-۱۳۵۶ به دست آورد. همان طوری که پیشتر توضیح دادیم، ارقام موجودی سرمایه تخمين زده شده مربوط به ابتدای سال می‌باشد که برای رسیدن به ارقام پایان هرسال، ارقام مذکور را یک سال عقب می‌بریم. بدین ترتیب، ارقام موجودی سرمایه انتهای هرسال برای دوره ۱۳۳۸-۱۳۵۵ مشخص می‌گردد. پس از آن، با استفاده از رابطه (۹)، موجودی سرمایه سالهای ۱۳۵۳-۱۳۷۳ را به دست می‌آوریم. بنابراین، ارقام موجودی سرمایه انتهای هرسال برای دوره ۱۳۷۳-۱۳۳۸ محاسبه گردیده است. بدیهی است که از حاصل جمع موجودی سرمایه بخش‌های مختلف می‌توان موجودی سرمایه کل اقتصاد را به دست آورد. شایان توجه است که نوسانهای مشاهده شده در ارقام موجودی سرمایه در سالهای ۱۳۶۷-۱۳۵۹ به دلیل وقوع جنگ تحمیلی و خسارتهای وارد شده بر امکانات و تجهیزات سرمایه‌ای و نوسانهای سرمایه‌گذاری در بخش‌های اقتصادی و کل اقتصاد است.

نتیجه گیری

براساس نتایج به دست آمده، اشتغال در بخش‌های اقتصادی براساس روش‌های درون یا برونز و درونزا بررسی گردید و سپس بهترین نتایج انتخاب گردید. در بخش کشاورزی، اشتغال براساس درون یا برونز برآورد شده است. در بخش‌های صنعت، ساختمان، حمل و نقل و ارتباطات، اشتغال براساس فرض خطی بودن روند بهره‌وری نیروی کار تخمين زده شده است. در بخش معدن، براساس فرض خطی بودن روند نسبت نیروی کار به تولید، و در بخش سایر خدمات، بر پایه فرض روند نمایی برای تغییرات بهره‌وری نیروی کار، اشتغال برآورد شده است. در بخش آب و برق، با استفاده از شبیه سازی آمار کارکنان بخش برق وزارت نیرو، برآورد اشتغال انجام شده است. در بخش نفت و گاز، با استفاده از شبیه سازی آمار کارکنان شرکت ملی نفت و فرض خطی بودن روند

تفیرات بهره‌وری نیروی کار (برای دوره ۱۳۵۷-۱۳۷۴)، اشتغال تخمین زده شده است. برآورد موجودی سرمایه نیز با استفاده از روش بجزیان برای هشت بخش اقتصادی انجام شده است. در این زمینه، نرخ استهلاک بخش‌های مذکور نیز تخمین زده شده است. کمترین نرخ استهلاک مربوط به بخش‌های ارتباطات، سایر خدمات، صنعت و معدن و حمل و نقل، و بالاترین نرخ استهلاک به بخش‌های ساختمان و نفت و گاز تعلق دارد. بالا بودن نرخ استهلاک بخش ساختمان به دلیل نوع سرمایه این بخش است که به صورت ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی می‌باشد. موجودی سرمایه کل اقتصاد، به استثنای سالهای جنگ تحمیلی ۱۳۵۹-۱۳۶۷، روند منظم افزایشی دارد.

جدول ۱. آمارهای سری زمانی اشتغال در سه ماهه سوم سال

برآوردهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

پرآوردهای سرمایه اشتغال و موجودی سرمایه در...

جدول ۲. آمارهای سری زمانی استغفال در سه ماهه اخر سال

۲ جدول ادایه

بی‌آورد آمارهای سری زمانی اشتغال و موجودی سرمایه در...

جدول ۲. سری زمانی موجودی سرمایه پشتیاهی اقتصادی و کل اقتصاد به قیمتی ثابت سال ۱۹۶۱

سال	کشاورزی	صنعت و معدن	آب و برق	ساختمان	ارتباطات	سایر خدمات	کی اقتصاد
۹۶/۰	۱۳۷۴/۰	۱۳۷۴/۰	۵۹/۲	۳۸/۸	۳۲/۵	۲۱۶/۲	۱۱۵۷/۵
۹۷/۱	۱۳۷۵/۱	۱۳۷۵/۱	۵۰/۴	۳۰/۴	۳۷/۲	۲۰۸/۵	۱۳۱۸/۳
۹۸/۲	۱۳۷۶/۲	۱۳۷۶/۲	۴۹/۵	۳۳/۳	۴۳/۲	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۵
۹۹/۳	۱۳۷۷/۳	۱۳۷۷/۳	۴۸/۶	۴۰/۷	۴۸/۷	۲۴۷/۷	۱۴۹۰/۳
۰۰/۴	۱۳۷۸/۴	۱۳۷۸/۴	۴۷/۶	۴۰/۷	۴۷/۶	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴
۰۱/۵	۱۳۷۹/۵	۱۳۷۹/۵	۴۶/۷	۴۰/۷	۴۶/۷	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۵
۰۲/۶	۱۳۸۰/۶	۱۳۸۰/۶	۴۵/۸	۴۰/۷	۴۵/۸	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۶
۰۳/۷	۱۳۸۱/۷	۱۳۸۱/۷	۴۴/۹	۴۰/۷	۴۴/۹	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۷
۰۴/۸	۱۳۸۲/۸	۱۳۸۲/۸	۴۳/۱	۴۰/۷	۴۳/۱	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۸
۰۵/۹	۱۳۸۳/۹	۱۳۸۳/۹	۴۲/۲	۴۰/۷	۴۲/۲	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۹
۰۶/۱۰	۱۳۸۴/۱۰	۱۳۸۴/۱۰	۴۱/۳	۴۰/۷	۴۱/۳	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۰
۰۷/۱۱	۱۳۸۵/۱۱	۱۳۸۵/۱۱	۴۰/۴	۴۰/۷	۴۰/۴	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۱
۰۸/۱۲	۱۳۸۶/۱۲	۱۳۸۶/۱۲	۳۹/۵	۴۰/۷	۳۹/۵	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۲
۰۹/۱۳	۱۳۸۷/۱۳	۱۳۸۷/۱۳	۳۸/۶	۴۰/۷	۳۸/۶	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۳
۱۰/۱۴	۱۳۸۸/۱۴	۱۳۸۸/۱۴	۳۷/۷	۴۰/۷	۳۷/۷	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۴
۱۱/۱۵	۱۳۸۹/۱۵	۱۳۸۹/۱۵	۳۶/۸	۴۰/۷	۳۶/۸	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۵
۱۲/۱۶	۱۳۹۰/۱۶	۱۳۹۰/۱۶	۳۵/۹	۴۰/۷	۳۵/۹	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۶
۱۳/۱۷	۱۳۹۱/۱۷	۱۳۹۱/۱۷	۳۴/۱۰	۴۰/۷	۳۴/۱۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۷
۱۴/۱۸	۱۳۹۲/۱۸	۱۳۹۲/۱۸	۳۳/۱۱	۴۰/۷	۳۳/۱۱	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۸
۱۵/۱۹	۱۳۹۳/۱۹	۱۳۹۳/۱۹	۳۲/۱۲	۴۰/۷	۳۲/۱۲	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۱۹
۱۶/۲۰	۱۳۹۴/۲۰	۱۳۹۴/۲۰	۳۱/۱۳	۴۰/۷	۳۱/۱۳	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۰
۱۷/۲۱	۱۳۹۵/۲۱	۱۳۹۵/۲۱	۳۰/۱۴	۴۰/۷	۳۰/۱۴	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۱
۱۸/۲۲	۱۳۹۶/۲۲	۱۳۹۶/۲۲	۲۹/۱۵	۴۰/۷	۲۹/۱۵	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۲
۱۹/۲۳	۱۳۹۷/۲۳	۱۳۹۷/۲۳	۲۸/۱۶	۴۰/۷	۲۸/۱۶	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۳
۲۰/۲۴	۱۳۹۸/۲۴	۱۳۹۸/۲۴	۲۷/۱۷	۴۰/۷	۲۷/۱۷	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۴
۲۱/۲۵	۱۳۹۹/۲۵	۱۳۹۹/۲۵	۲۶/۱۸	۴۰/۷	۲۶/۱۸	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۵
۲۲/۲۶	۱۴۰۰/۲۶	۱۴۰۰/۲۶	۲۵/۱۹	۴۰/۷	۲۵/۱۹	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۶
۲۳/۲۷	۱۴۰۱/۲۷	۱۴۰۱/۲۷	۲۴/۲۰	۴۰/۷	۲۴/۲۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۷
۲۴/۲۸	۱۴۰۲/۲۸	۱۴۰۲/۲۸	۲۳/۲۱	۴۰/۷	۲۳/۲۱	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۸
۲۵/۲۹	۱۴۰۳/۲۹	۱۴۰۳/۲۹	۲۲/۲۰	۴۰/۷	۲۲/۲۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۲۹
۲۶/۳۰	۱۴۰۴/۳۰	۱۴۰۴/۳۰	۲۱/۱۹	۴۰/۷	۲۱/۱۹	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۰
۲۷/۳۱	۱۴۰۵/۳۱	۱۴۰۵/۳۱	۲۰/۱۸	۴۰/۷	۲۰/۱۸	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۱
۲۸/۳۲	۱۴۰۶/۳۲	۱۴۰۶/۳۲	۱۹/۱۷	۴۰/۷	۱۹/۱۷	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۲
۲۹/۳۳	۱۴۰۷/۳۳	۱۴۰۷/۳۳	۱۸/۱۶	۴۰/۷	۱۸/۱۶	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۳
۳۰/۳۴	۱۴۰۸/۳۴	۱۴۰۸/۳۴	۱۷/۱۵	۴۰/۷	۱۷/۱۵	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۴
۳۱/۳۵	۱۴۰۹/۳۵	۱۴۰۹/۳۵	۱۶/۱۴	۴۰/۷	۱۶/۱۴	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۵
۳۲/۳۶	۱۴۱۰/۳۶	۱۴۱۰/۳۶	۱۵/۱۳	۴۰/۷	۱۵/۱۳	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۶
۳۳/۳۷	۱۴۱۱/۳۷	۱۴۱۱/۳۷	۱۴/۱۲	۴۰/۷	۱۴/۱۲	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۷
۳۴/۳۸	۱۴۱۲/۳۸	۱۴۱۲/۳۸	۱۳/۱۱	۴۰/۷	۱۳/۱۱	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۸
۳۵/۳۹	۱۴۱۳/۳۹	۱۴۱۳/۳۹	۱۲/۱۰	۴۰/۷	۱۲/۱۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۳۹
۳۶/۴۰	۱۴۱۴/۴۰	۱۴۱۴/۴۰	۱۱/۹	۴۰/۷	۱۱/۹	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۰
۳۷/۴۱	۱۴۱۵/۴۱	۱۴۱۵/۴۱	۱۰/۸	۴۰/۷	۱۰/۸	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۱
۳۸/۴۲	۱۴۱۶/۴۲	۱۴۱۶/۴۲	۹/۷	۴۰/۷	۹/۷	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۲
۳۹/۴۳	۱۴۱۷/۴۳	۱۴۱۷/۴۳	۸/۶	۴۰/۷	۸/۶	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۳
۴۰/۴۴	۱۴۱۸/۴۴	۱۴۱۸/۴۴	۷/۵	۴۰/۷	۷/۵	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۴
۴۱/۴۵	۱۴۱۹/۴۵	۱۴۱۹/۴۵	۶/۴	۴۰/۷	۶/۴	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۵
۴۲/۴۶	۱۴۲۰/۴۶	۱۴۲۰/۴۶	۵/۳	۴۰/۷	۵/۳	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۶
۴۳/۴۷	۱۴۲۱/۴۷	۱۴۲۱/۴۷	۴/۲	۴۰/۷	۴/۲	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۷
۴۴/۴۸	۱۴۲۲/۴۸	۱۴۲۲/۴۸	۳/۱	۴۰/۷	۳/۱	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۸
۴۵/۴۹	۱۴۲۳/۴۹	۱۴۲۳/۴۹	۲/۰	۴۰/۷	۲/۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۴۹
۴۶/۵۰	۱۴۲۴/۵۰	۱۴۲۴/۵۰	۱/۰	۴۰/۷	۱/۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۵۰
۴۷/۵۱	۱۴۲۵/۵۱	۱۴۲۵/۵۱	۰/۰	۴۰/۷	۰/۰	۲۱۲/۱	۱۴۹۰/۵۱

منابع

الف) فارسی

امینی، علیرضا. (۱۳۷۳). تعیین مقدار بهینه استفاده از کود شیمیایی در کشت محصول گندم آبی در هریک از استانهای کشور. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی.

_____. (۱۳۷۵). اندازه‌گیری و تجزیه و تحلیل رشد بهره‌وری عوامل تولید در یک الگوی چهار بخشی در اقتصاد ایران. سازمان برنامه و بودجه، دفتر جمعیت، اشتغال و بهره‌وری.

بغزیان، آبرت. (۱۳۷۱). برآورد موجودی سرمایه در زیربخش‌های عمده اقتصادی (۱۳۳۸-۱۳۵۶). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اقتصادی و سیاسی دانشگاه شهید بهشتی.

توفیق، فیروز. (۱۳۵۹). درآمدی بر برنامه‌ریزی اقتصادی، با نگاهی به وضع ایران. مجموعه آموزش و توسعه، کتاب سوم، چاپ فاروس ایران.

خیازان، فاطمه. (۱۳۶۹). بررسی توابع تولید در برخی از صنایع ایران ۱۳۴۵-۱۳۵۶. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس.

سازمان برنامه و بودجه. (۱۳۶۹). گزارش نهایی برآورد خسارات اقتصادی جنگ تحملی. سلطانی، منصور. (۱۳۷۰). برآورد تابع تولید تبعش کشاورزی اقتصاد ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اقتصادی، دانشگاه شهید بهشتی.

صدیقی، کوروں؛ کردبچه، محمد. (۱۳۶۰). الگوی تابع تولید و برآورد موجودی سرمایه در بخش غیر نفتی اقتصاد ایران ۱۳۴۵-۵۸. سازمان برنامه و بودجه، دفتر برنامه سنجی و اقتصاد کلان.

منصورکوباهی، فاطمه. (۱۳۷۰). برآورد تابع تولید در بخش‌های مختلف اقتصادی کشور. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه شهید بهشتی.

ب) انگلیسی

- Baher,H. (1981), *Planning in Iran*. Plan and Budget Organization , Tehran .
- Dadkhah,K. ,and Zahedi , F. (1984). Simultaneous Estimation of Production Functions and Capital Stocks For Developing Countries. *Review of Economics and Statistics*. Vol. 68(3).
- Dougherty, GRS. (1972). Estimates of Labor Aggregation Functions. *Journal of Political Economics*, Vol. 80 , pp. 1101-19.
- Haque, H. , Lahiri , K. Montiel, P. (1990) *A Macro Econometric Model for Developing Countries* IMF Staff Papers . Vol. 37 (3).
- Kourous , S., and Kamran, M.D. (1975). *Sectoral Capital Stock For the Iranian Preliminary Estimates*. Plan and Budget Organization.

منتشر شد

علم و قدرت

فریدیکو مایبور
نویسنده‌گان:

آگوستو فورتی

مترجم: پریدختر وحیدی